

Ust olgo meie oinus hūus;
Meid tomba Ómma pole!

Meid usküs pühhaks rahvaks te,
Et hojame end Simnuisse,
Ja ühhenda meid ühheks.
Pühhade ossasamisses,
Mis palves ja So lotusses,
Unna, mis digeks römuks.

Ja selle peale juhhata,
Meid iggapääv, oh Jummal, So,
So heldest ormust, iisse,
Sel aastal, mis nüüd algane,
Et kasso hingel saaksume,
Ja taeva párandusse.